

КІЛОМЕТРИ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ
ВІД СВІТЛАНИ ТАЛАН

Департамент культури і туризму Полтавської
обласної державної адміністрації
Обласна бібліотека для юнацтва
імені Олеся Гончара

Серія "Сучасні українські письменники"

Кілометри людського життя
від Світлани Талан

Інтелект-реліз

Вип.31

Полтава – 2020

УДК 821.161. 2'06.09Талан

К 39

Укладач: Варвара Василівна Потуремець

Кілометри людського життя від Світлани Талан : інтелект-реліз / укладач В. В. Потуремець ; Полтавська обласна бібліотека для юнацтва ім. Олесь Гончара. – Полтава, 2020. – 16 с. – (Сучасні українські письменники)

Цей випуск інтелект-релізу із серії "Сучасні українські письменники" присвячений відомій українській письменниці Світлані Талан, яка за версією журналу "Фокус" і Рахункової палати увійшла до трійки найпопулярніших письменників України. Вона неодноразово ставала лауреатом конкурсу "Коронація слова".

Видання розраховане на учнівську та студентську молодь, викладачів, бібліотекарів, що працюють з молоддю.

Полтавська обласна бібліотека для юнацтва ім. Олесь Гончара, 2020

Пишу в жанрі реальних історій, але не про себе, хоч читачі часто вбачають у головній героїні саме мене. Звичайно, це приємно. Виходить, що читач вірить у написане. Але про себе ніколи не писатиму, бо моя доля не така цікава, як у моїх героїв. Виняток — роман «Не вурдалаки», де 70% написаного — історія нашої родини.

Світлана Талан

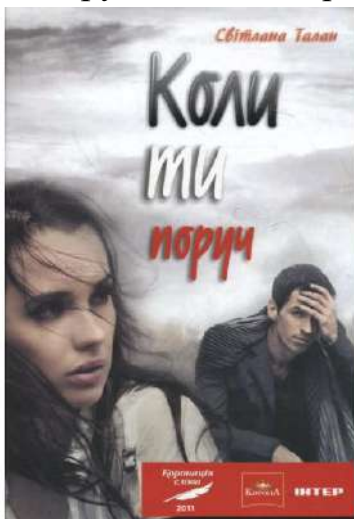
Відома українська письменниця Світлана Талан народилася на Сумщині в селі Слоут Глухівського району в 1960 році в родині сільських вчителів. В 1975 році закінчила восьмирічну школу в селі Перемога Глухівського району, а потім продовжила навчання у Баницькій середній школі. В 1983 році закінчила Глухівський педагогічний інститут. З п'ятнадцяти років почала працювати позаштатним кореспондентом районної газети. Згодом працювала вихователем у дитсадку, пізніше – учителем початкових класів. У 1989 році перебралася жити до східної України й відтоді живе у Сєверодонецьку Луганської області.

Світлана Талан пише романи у жанрі "реальні історії", які їй підказує саме життя. Усі твори на гостросоціальну тематику, а головним персонажем незмінно є сильна духом українська жінка, якій доводиться переживати і злети, і падіння.

У 2011 році її роман **"Коли ти поруч"** став лауреатом на конкурсі "Коронація слова–2011" та отримав нагороду від фонду "Анти-СНІД" "За найкращий роман на гостросоціальну тематику". За версією журналу "Фокус" і Рахункової палати Світлана Талан увійшла до трійки найпопулярніших письменників України, а за рік було продано рекордний наклад: 80 000 примірників.

У 2012 році роман письменниці "Не вурдалаки" також був відзначений на Міжнародному конкурсі "Коронація слова". У 2013 книжка "Без прошлого" вийшла російською в Канаді. Рік потому роман "Розколоте небо" отримав спеціальну нагороду "Вибір видавця" в конкурсі "Коронація слова–2014". Крім того, його включили до шкільної програми для позакласного читання.

Також письменниця отримала нагороду "Золотий письменник України", яка вручається авторам за те, що тиражі їхніх книг перевищили сто тисяч примірників. На даний момент Світлана Талан автор понад десятка книг, які популярні не тільки в Україні, а й за кордоном. Найпомітніші її роботи:

"Не вурдалаки" (2012), "Без минулого" (2013), "Розколоте небо"(2014) та інші.

Перша книга Світлани Талан без перебільшення розчулила тисячі сердець. Роман **"Коли ти поруч"** допомагає по-новому поглянути на страшну хворобу СНІД, викликає співчуття до ВІЧ-позитивних людей, які живуть з нами поруч і потребують допомоги.

Хто ж стоїть за цією історією? Дві реальні дівчини. Про першу Світлана Талан почула в потязі від зовсім незнайомої жінки. Пасажирка поділилась власним болем, адже їхала до помираючої дочки попросити пробачення за те, що відвернулись від дитини і не підтримали у страшній біді. Дівчина надавала першу допомогу постраждалим в аварії і як "винагороду" отримала статус ВІЧ-позитивної.

З другою героїнею письменницю познайомив собака, домашній улюбленець. Одного разу вигулюючи його, вона познайомилась з молодою жінкою, котра теж тримала за поводок чотирилапого розумника. Зустрічі стали частими, жінки почали впізнавати одна одну, вітатися, розмовляти про собак.

Під час однієї з зустрічей дівчина розповіла, що помирає від СНІДу. Виявилось, що дівчина робила успішну кар'єру моделі, використовуючи спокусливе тіло, а в результаті отримала такий "подарунок". Вирішила, що нічого не робитиме, а просто проживе той час, який їй було відведено. Згодом Світлана Талан побачила вже знайомого собаку, якого цього разу його вигулювала вже інша людина...

Історія справила настільки глибоке враження, що письменниця вирішила розповісти її людям. Саме так з'явилась книга **"Коли ти поруч"**.

Роман С. Талан **"Оголений нерв"**. Мирне й спокійне життя, міцна родина, вірні друзі... Усе, що здавалося непохитним, перевернулося догори дном. Війна роздирає навпіл усі зв'язки, і рідні люди й вірні друзі стають ворогами...

Кілька місяців 2014 року Сєвєродонецьк перебував під владою ополченців. Цей короткий проміжок часу став нездоланим для родини Насті Агафонової, чиї син і дочка опинилися по різні боки барикад... Так само розійдуться й шляхи друзів Геннадія, нерозлучних змалечку хлопців. Бо війна проходить і по родинах, і по душах...

"Даунбас і Лугандон", "сєпари" й "укропи" — 2014 рік ввів до нашого вжитку цілу зливу емоційно забарвлених новотворів. Колишні Луганщина і Донеччина, підігріті і підтримані зацікавленими політичними силами, заговорили до світу ультиматумами, пострілами та "Голосом Новоросії".

Про хаос, що виник у головах і серцях луганчан і донеччан, які потребують перекладачів з мови насильства і зради, — роман Світлани Талан.

Письменниця розпочинає роман такими словами:

"Я почала писати цей роман, коли:

1. Жила в окупації і щодня чула вибухи та автоматні черги, тому доводилося працювати в коротких проміжках затишшя.
2. Коли зник мобільний зв'язок, Інтернет, а на зміну українським каналам прийшли російські радіо- та телебrehуни і правду можна було побачити лише на власні очі.
3. Коли вмить змовкли галасливі заводи, з вулиць зникли діти, проте в кожного вдома з'явилися запаси води, свічок, крупів, цукру та солі, а документи і найнеобхідніше були завжди напоготові у валізі.
4. Коли стало правилом щодня зідзвонюватися з близькими і впадати у паніку, якщо зникав зв'язок або хтось не брав слухавку.
5. Коли вдавалося в Інтернеті подивитися українські новини, а за загиблими воїнами плакалося, як за своїми рідними синами.
6. Коли на собі відчула тяжкі кайдани неволі, бо навіть у соцмережах не можна висловити свою думку, адже її ціна — власне життя.
7. Коли на рідну мову накладено табу, а за привітання «Слава Україні!» отримують кулю в серце.

8. Коли маргінали запльовували на базарі українські вишиванки і, вирячивши очі, оскаженіло репетували «Расія!».

9. Коли під повну заборону потрапила рідна мова, а якщо вона ненароком злетить з твоїх вуст, тебе заб'ють на місці як бандерівку або члена Правого сектора.

10. Коли зняли українські прапори і замінили їх на чужі.

11. Коли вулицями мого рідного міста на БТР каталися чужинці з прапорами Росії, Чечні, самопроголошених ЛНР, ДНР і Новоросії.

12. Коли місто було оточене блокпостами з озброєними людьми на них, а серед дерев понад улюбленою рятівницею в спеку — річкою Боровою — сиділи снайпери.

13. Коли невеликі крамниці щільно зачинили жалюзі, а в супермаркетах на тебе дихало холодом дуло автомата в руках чужинця.

14. Коли страшно жити, тому відчуваєш на собі, яке то солодке слово "життя".

15. Коли ми всі швидко навчилися тримати язика за зубами і розмовляти впівголоса, бо не знали, хто поруч із тобою — свій чи чужий.

16. Коли відчувала себе беззахисною і безпорадною, бо на землі, яку полив своєю кров'ю мій рідний дід 1943 року, звільняючи її від загарбників, з'явилися чужинці й прийшло жахливе усвідомлення, що дідової перемоги вистачило на сімдесят із гаком років.

17. Коли не знала, чи настане для мене завтра.

18. Коли слово "Росія" перестало асоціюватися з Лермонтовим та Пушкіним, натомість поєдналося з Бесом, Мозговим, Бабаєм та іншою нечистю.

19. Коли оголилися всі почуття і я осягнула, як щиро, до щему в серці люблю свою Україну, традиції народу, народні пісні, вбрання, звичаї, коли на собі відчула, що значить усе це втратити.

20. Коли прийшло розуміння, наскільки мені дорогий двоколірний прапор, як його не вистачає (раніше не надавала цьому особливого значення) – і який огидний триколон.

21. Коли виникло бажання написати книгу не для того, аби "почули Донбас", а щоби правдиво викласти події в цьому регіоні.

22. Коли щодня мешканці масово покидали місто, ми з чоловіком не вагаючись прийняли рішення лишитися тут, незважаючи на те, яка доля спіткає нас, бо Сєверодонецьк –НАШЕ місто і ми живемо на СВОЇЙ землі."

В "Оголошеному нерві" є все, що, на щастя чи на жаль, є в житті: кохання і зрада, пристосуванство і щирість, вбивство і переродження душі.

Твір Світлани Талан "**Повернутися дощем**" є продовженням роману "Оголений нерв". "Русская весна" закінчилась для Насті та її рідного міста, але гірким був присмак перемоги: сестра Ніна назавжди їде з ненависної їй України, донька Іванка та син Генік – непримиренні вороги, а чоловік – колишній. Та попереду в Насті нове кохання й нова надія... Попереду літо. Блокпости. Іловайськ. Смерть цього літа збиратиме щедрий врожай. А їй протистоятимуть жінки, разом з чоловіками наближаючи перемогу: на відстань простягнутої руки з кавою для захисника у затишній кав'ярні, на кілометри волонтерських поїздок, на постріл зі снайперської гвинтівки.

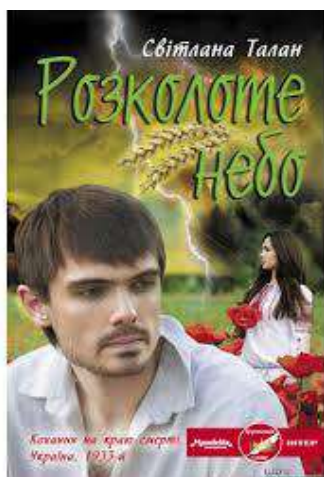
Зроніть сльозу. Бо ми не мали сліз.

Заплачте разом, а не наодинці.

Зроніть сльозу за тими, хто не зрїс,

Що мали зватись гордо – українці.

Н. Виноградська

Роман Світлани Талан "**Розколоте небо**" можна поставити в один ряд творами "Жовтий князь" Василя Барки та "Марія" Уласа Самчука.

Країна стоїть на порозі змін – колективізації, спільного ведення господарства. До влади прийшли люди, які не мають уявлення, що робити із землею та господарством. Завдання одне – виконати план будь-якою ціною. Пафосні лозунги, гарні заклики про світле майбутнє не мали впливу на сім'ю Черножукових, які все своє майно здобули завдяки каторжній праці з сірого ранку до чорної ночі на своїй землі... Їх за це власний син зрікся та прозвав куркулями.

Головна героїня роману – Варя Черножукова – татова Ластівка, яка, за порадою батьків, вийшла заміж за нелюба, залишивши мрії про спільне життя з коханим Андрієм. Але зараз усе це стає абсолютно не головним. Важливо врятувати діточок від голодної смерті. На сторінках роману є все, що притаманне життю: дівочі переживання, зрада подруги, яку Варя називала

сестрою, батьківські переживання за своїх дітей, а ще... смерть близьких, рідних та люблених... і це найстрашніше.

Роман "Не вурдалаки" найбільш автобіографічний. В ньому йдеться про покоління людей, дитинство і юність яких скалічила війна. Вони не мали найнеобхіднішого і працювали до повного виснаження, щоб підняти країну з руїн. Вони вірили, мріяли, закохувались. Не вміли просити, натомість уміли віддавати.

Батьки письменниці належали до цього покоління. І коли вже в сучасній Україні цим людям почали виплачувати компенсації у розмірі тисяча гривень, батько письменниці довго зважувався, а коли таки пройшов пекло чиновницьких папірців, настільки розхвилювався, що серце просто не витримало. Через деякий час Світлана Талан потрапила до судової будівлі і на власні очі побачила черги змучених старих. Коли ж з якоїсь кімнати визирнула жінка-суддя й, зауваживши велику кількість відвідувачів, вимовила вбивчі слова: " Які ви діти війни? Ви – вурдалаки!", вона вже знала, що її майбутній роман називатиметься "Не вурдалаки"

Так спершу з'явилась назва, а вже потім ідея написати про це дивовижне покоління. В основу книги лягли спогади мами письменниці.

Про трагедію наркозалежних людей та їх близьких розповідає роман письменниці "Помилка". Він виданий українською та російською мовами так само, як і роман "Не вурдалаки".

На одній із творчих зустрічей Світлана Талан познайомила з молодиком, якому вдалося видряпатись із пекла залежності. Він здобував медичну освіту, мав перспективи, плани на майбутнє, але наркотики не просто змусили відмовитись від усього, а кинули на самісіньке дно, де можна було вбити і рідну матір, тільки б вдалося отримати чергову дозу. Що коїться зі свідомістю і тілом? Яким є існування залежних людей? На ці питання письменниця намагається знайти відповіді, розкриваючи історію життя головної героїні Вероніки, яка пообіцяла своїй

помираючій подрузі не покидати її новонароджених малюків, Тимура і Діану. Але обіцянки не виконала... Сплинули роки. Її єдиний син став наркоманом. Що це, кара за помилки минулого? Як урятувати сина? І чи можна спокутувати провину перед покинутими дітьми?

"Замкнене коло" – книга, в якій описується звичайна життєва ситуація, де головна героїня Мирослава хоче кращого життя для себе, для свого чоловіка, а особливо для свого сина. Їй хотілося назавжди залишити в минулому сповнені болем прожиті роки життя в дитячому будинку. Але це в неї не виходить. Мирослава кидає державну роботу, відкриває свій бізнес, бере кредити і цим заводить себе в замкнене коло. Мирославі важко справлятися з усім - здача звітів, виплата кредитів, постійні недостачі і дуже не вистачає поруч бабусі, яка вже померла, але

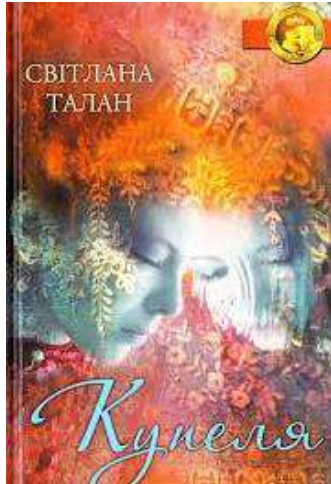
яка замінила їй рідну маму. Мирослава все життя крутяться по колу, думає про родину, про сина і зовсім немає часу на відпочинок, немає часу на себе, немає часу, а може і шкода грошей на новий одяг, зачіску, макіяж. Вона доводить себе до галюцинацій і потрапляє в клініку.

Головна героїня роману С. Талан **"Матусин оберіг"** Олеся рано стала сиротою. Листи – ось і все, що лишилося їй від мами. Дівчинка живе лише цими листами. Тільки вони і подруга Карина допомагають Олесі пережити труднощі: пияцтво батька, жорстокість мачухи, ненависть зведеного брата. Одного разу Олеся приїздить із Кариною до Северодонецька і там зустрічає Ігоря. Два серця єднаються в танці кохання. Але настає буремний 2014 рік, Ігор йде добровольцем в АТО... Чи зустрінуться закохані знову? Доля наготувала їм випробування

часом та відстанню. Та справжнє кохання здатне подолати все...

Ця історія, насамперед, про материнську любов, а ще про Україну сьогодні. Та про наш найбільший біль – війну. Сьогодні це твій брат, – завтра твій найлютіший ворог! І ви вже по різні боки фронту. В героїні твору можна впізнати кожного з нас, хто любить, втрачає рідних, але не втрачає надії в краще! Бо вночі, всі ми – українці, просимо у Бога лише миру і можливо трішки щастя...

У творі С. Талан "Купеля" описується 2004 рік. Головні герої познайомилися під час буремних подій у самому серці Києва. Софійка була серед мітингувальників, а капітан Волошин стежив, щоб ніхто не постраждав. Вони випадково зустрілися поглядами – і зрозуміли, що відтепер завжди будуть разом. Це було справжнє кохання! Софійка відчувала біду, тому благала свого коханого Сашка не їхати у чергове відрядження. Із лагідною посмішкою він сказав, що повернеться за кілька тижнів, однак цього не сталося. Дівчина у відчаї! Від рідних хлопця Софійка дізнається, що трапилося нещастя і її Сашко потрапив до лікарні. Однак, побачивши його, вона розуміє: усе набагато страшніше. Коханий не впізнає її! Та це лише початок цієї надзвичайної історії кохання. Адже справжнє кохання вистойть навіть там, де здалася остання надія.

Також до книжки увійшли кращі оповідання автора, серед яких "Запізніле зізнання", "Новий міст", "Співбесідник за викликом", "Однокласник" та інші. В них роздуми про життя, кохання, про вічне...

*За гріх щасливості в неслухний час
належитьсья покута і покара.*

*Над вітражами карколомних трас
я тільки жінка з крилами Ікара.*

*Розтане віск – я в море упаду
і захлинуся морем, як тобою.*

*Цієї жаги некликану біду
лише твоєю ніжністю загою.*

*Стоять в шибках осінні вітражі.
Забути все. Піти – не озирнутись.*

*Ти здатен на смертельні віражі.
Ми не могли у світі розминутись.*

Ліна Костенко

Героїня роману письменниці "Букет улюблених квітів" Тамара любила лілії. Особливі, неповторні... Ці ніжні квіти нагадували їй про маму — гарну, тендітну та водночас сильну жінку... Мама не стало, коли Тамара була зовсім дитиною. Вона досі пам'ятає той жахливий день. Відтоді щороку на могилі матері з'являється кошик із чудовими ліліями. Тамара марно намагалася дізнатися, від кого він. Так само марно вона прагла дізнатися правду про батька... У річницю маминої загибелі Тамара зустрічає на кладовищі чоловіка, який називає себе знайомим матері. Жінка розуміє,

що він знає більше, ніж говорить...

*Коли б тобі бажав я сліз і муки
І кари найстрашнішої бажав,
Я б не викручував твої тендітні руки
І в хмурім підземеллі не держав,
Ні, я б не став тебе вогнем палити,
З тобою розквітався без жалю:
Я б побажав тобі когось отак любити,
Як я тебе люблю.*

В. Симоненко

Кирило був закоханий в Кіру ще зі школи. Та вже тоді вони були занадто різні, аби бути разом. І навіть весілля не змінило цієї обставини. Але Кирило завжди хотів бути поруч. Коли у 2014 почалася війна, запальна та відчайдушна, Кіра вирушила добровольцем. І Кирилові не залишалося нічого, окрім як піти за нею. Він ладен був вирушити у саме пекло. І навіть тоді, коли Кіра отримала те страшне поранення, що зробило її калікою, Кирило був поруч. Та одного дня у комп'ютері дружини він знаходить те, що здатне покласти край їхньому майбутньому.

Невже жінка, заради якої він ладен був померти, має інше життя? Те, в якому для Кирила немає місця. Такий сюжет має інша книга Світлани Талан – **"Я захищу тебе"**.

"Спокута" – це один з останніх романів Світлани Талан. Головна героїня **"Спокути"** – Катерина. Багато років минуло з тих часів, в які було провіщено жінкам їхнього роду жити там, де вони народилися, інакше їх спіткає горе. Ця історія передавалася від одного покоління до іншого протягом майже ста років. А Катерині цю легенду розповів дідусь Орест. Катерина вірила в цю історію, слухала дідуся... здавалось все в неї добре, школу закінчила з золотою медаллю, вступила на заочне відділення на вчителя української мови.

Виходить заміж, народжує сина Сергійка, але згодом чоловік їй повідомляє, що має іншу жінку і розлучається з нею. Але жінка не впадає в відчай і вирішує міняти своє життя. Вона забирає Сергійка, виїжджає до міста. Катерина починає життя спочатку, здобуває гарну кар'єру, але тут починається чорна смуга. Дідусь і бабуся помирають, батьків зазнав нещасний, трагічний випадок і вони теж померли, син зв'язується з бандою... хтозна, можливо це збіг обставин, а можливо і дійсно легенда працює...

А ще в романі надзвичайно цікаво і живописно описані мольфарські чари і прекрасні Карпати.

Ця книга для романтиків, які люблять читати і мріяти.

Письменниця Світлана Талан для багатьох стала улюбленим автором. Її твори читаються на одному подиху, не розумом, а серцем. Теми книг Світлани Талан – це історії з життя, а в нашому житті чого тільки не трапляється...

Твори Світлани Талан

Талан С. О. Замкнене коло : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2017. – 320 с.

Талан С. О. Зловити промінь щастя : перевидання роману "Не вурдалаки" / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2019. – 304 с.

Талан С. О. Коли ти поруч : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2013. – 317 с.

Талан С. О. Купеля : збірка / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2016. – 240 с.

Талан С. О. Матусин оберіг : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2019. – 288 с.

Талан С. О. Надежда : роман / С. О. Талан. – Харків ; Белгород : Книжний клуб "Клуб Семейного Досуга", 2016. – 299 с.

Талан С. О. Надеюсь и люблю : роман / С. О. Талан. – Харків : Клуб Семейного Досуга, 2018. – 286 с.

Талан С. О. Не вурдалаки : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2013. – 300 с.

Талан С. О. Оголений нерв : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2015. – 342 с.

Талан С. О. Повернутися дощем : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2016. – 445 с.

Талан С. О. Помилка : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2019. – 336 с.

Талан С. О. Ракурс : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб сімейного дозвілля", 2017. – 320 с.

Талан С. О. Розколоте небо : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2014. – 352 с.

Талан С. О. Я захищу тебе... : роман / С. О. Талан. – Харків : Книжковий клуб "Клуб Сімейного Дозвілля", 2019. – 283 с.

Статті про творчість Світлани Талан

Воронцов П. Світлана Талан: "Я пишу в жанрі реальних історій" / П. Воронцов // *Голос України*. – 2018. – 13 січ. – С. 10.

Герасименко Н. Сучасний історичний роман: жіночий ракурс / Н. Герасименко // *Літературна Україна*. – 2016. – 20 жовт. – С. 8–9.

Козак Г. Світлана Талан. "Розколоте небо": інсценізація уривку з роману / Г. Козак // *Українське слово і сучасність : науково-методичний журнал*. – 2016. – № 10. – С. 44–49.

Особова О. Письменниця Світлана Талан: "Маю право писати про війну" / О. Особова // *Урядовий кур'єр*. – 2017. – 25 листоп. – С. 8.

Електронні ресурси

Лучшие книги Светланы Олеговны Талан [Електронний ресурс] // Лайвлиб : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Б. м.], 2006–2020. – Режим доступу: <https://www.livelib.ru/author/330314/top-svetlana-talan> (дата звернення: 02.04.2020). – Назва з екрану.

Письменниця Світлана Талан : "Маю право писати про війну" [Електронний ресурс] // Урядовий кур'єр : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Б. м.], 2012. – Режим доступу: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/pismennicya-svitlana-talan-mayu-pravo-pisati-pro-v/> (дата звернення: 02.04.2020). – Назва з екрану.

Світлана Талан – біографія [Електронний ресурс] // Жінка-Україна : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Б. м.], [2013?]. – Режим доступу: <https://ukrainka.org.ua/node/439> (дата звернення: 02.04.2020). – Назва з екрану.

Світлана Талан: "Муза не любить ледачих" [Електронний ресурс] // Буквоїд : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Б. м.], 2013. – Режим доступу: <http://bukvoid.com.ua/events/interview/2013/07/25/074609.html> (дата звернення: 02.04.2020). – Назва з екрану.

Світлана Талан: "Я пишу в жанрі реальних історій" [Електронний ресурс] // Голос України : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – [Б. м.], 2018. – Режим доступу: <http://www.golos.com.ua/article/298448> (дата звернення: 07.04.2020). – Назва з екрану.

Буктрейлери на книги С. О. Талан

Буктрейлер на книгу С. Талан "Когда ты рядом" [Електронний ресурс] // YouTube. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=0Oq9F2HGzjE>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 12.03.2014. – Дата перегляду: 07.04.2020

Буктрейлер на книгу С. Талан "Коли ти поруч" Лисичанська ЦБС [Електронний ресурс] // YouTube. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=yN2kInXsu1E>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 12.07.2013. – Дата перегляду: 07.04.2020

Буктрейлер на книгу С. Талан "Помилка" [Електронний ресурс] // YouTube : [сайт]. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=7I5OsNsWRx4>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 18.06.2014. – Дата перегляду: 07.04.2020

Буктрейлер на книгу Світлани Талан "Розколоте небо" [Електронний ресурс] // YouTube. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=DiX6LF3qSOc>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 27.05.2015. – Дата перегляду: 07.04.2020

Світлана Талан. Не вурдалаки [Електронний ресурс] // YouTube. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=QanqEWwBIKM&list=PLYf8uL0I5y>. – Назва з екрану. – Дата публікації: 07.03.2013. – Дата перегляду: 07.04.2020

Серія "Сучасні українські письменники"

Кілометри людського життя від Світлани Талан

Інтелект-реліз

Вип. 31

Укладач Варвара Василівна Потуремець

Редактор	Г. С. Волкова
Комп'ютерна верстка	О. М. Якубовський
Відповідальна за випуск	С. В. Сичова

Підписано до друку 15.04.2020. 16 стор. Тираж 3 прим.
Обласна бібліотека для юнацтва імені Олеся Гончара
36039, м. Полтава, вул. Гончара, 25а
<http://libgonchar.org>
E-mail:pobugonchara@ukr.net